

Nielsen-Man: Også jeg kan anbefale hurtig og velvillig behandling af det foreliggende forslag.

Korsgaard: Det ærede medlem hr. Wittrup var inde på, at det beløb, der var afsat til jordkøb til disse arbejderboliger, fra 1 000 til 1 500 kr., vistnok var lavt nok ansat. Jeg er helt enig med det ærede medlem. Jeg mener også, det er for lavt, navnlig da jeg har den tro, at man for at få lov til at give 1 500 kr. for en byggeplads skal være særlig heldigt stillet, idet jeg har den opfattelse, at man i almindelighed holder på, at jordkøbslånet kun må blive de 1 000 kr. Jeg har jo tit været inde på den tanke, om ikke der meget ofte sker en slags handel under bordet, så man i virkeligheden giver noget mere, og hvis man det sidste år eller to har skullet nøjes med de 1 000 kr., tror jeg, det meget ofte ville være gået, som det ærede medlem hr. Wittrup var inde på, at man var nødt til at købe sin jordlod, sin byggeplads, på et sted, hvor man i virkeligheden slet ikke ønsker at bo; og da det meget ofte er yngre mennesker, eller i hvert fald mennesker med flere børn, som får lov til at bygge landarbejderboliger, synes jeg også, det for børnenes skyld har en vis betydning, at der ikke er altfor tåbeligt langt til skolen. Derfor vil jeg meget anbefale, at man, når lovforslaget kommer i udvalg, alvorligt overvejer, om ikke beløbet 1 000 kr. bør forhøjes, hvad det efter min mening bør.

Jeg har tidligere, når der har været tale om arbejderboliger, spurgt, om ikke landbrugsministeren og landbrugsministeriet kunne tænke sig at gå til at give lån til hovedreparation af bestående bygninger. Jeg vil også gerne i dag spørge den højtærede landbrugsminister, om man ikke med de nuværende meget høje byggepriser alvorligt burde overveje, om der ikke mange gange kunne fås gode boliger for meget mindre beløb, hvis man gik til at give lån til hovedreparation af bestående boliger.

Jeg har et spørgsmål til, som jeg gerne vil stille den højtærede landbrugsminister. Det er angående kapitel VI i loven om opførelse af arbejderboliger på landet, der omhandler lån til arbejdsgiveren, til landmanden, til opførelse af arbejderboliger. Det er jo en side af sagen, der gennem årene har interesseret mig, og som jeg meget ofte har omtalt. Under krigen og i det hele taget i den tid, da pengene var billige, var det jo ikke noget, som interesserede bygherren i væsentlig grad; da kunne han meget ofte låne beløbet billigere andetsteds. Men efterhånden som pengene er blevet dyrere, vil der, såvidt

jeg kan skønne, blive gjort mere og mere brug af retten til at bygge i henhold til kapitel VI. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om den højtærede minister mener, at det beløb, der her er afsat, 750 000 kr. årlig, er stort nok, eller om der vil være grund til også at søge dette beløb forhøjet.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Oluf Johansen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til en hurtig behandling. Ligesom det var tilfældet med det forrige lovforslag, vi behandlede, har man heller ikke her kunnet fastslå byggelånets størrelse, men derom får vi jo i det udvalg, der bliver nedsat, en af de første dage tilsendt oplysninger, og så kan vi tage stilling til det.

Må jeg i anledning af de betragtninger, der har været fremført om jordkøbslånets størrelse, sige, at det kan der selvfølgelig forhandles om. Men den, der følger disse forhold ude i marken, vil meget let stå overfor den kendsgerning, at en forhøjelse af jordkøbslånet vil medføre en tilsvarende prisforhøjelse overalt, uanset jordens værdi.

For mange år siden fik denne lov en ændret titel. Før hed det: udlån til landarbejderhuse, nu hedder det: udlån til arbejderboliger på landet. Hensigten med denne ændring var at gøre loven mere rummelig, at komme bort fra den stærke begrænsning, der lå i ordet landarbejderboliger. Sandheden er jo, at et meget stort antal af dem, der får et sådant hus, ligesom andre frie mennesker kan søge deres arbejde hvor som helst, og i flere tilfælde er de hurtigt hørt op med at være landarbejdere. Hvorfor så den hårde begrænsning og stærke sortering i ansøgningsøjeblikket? Det kunne være interessant, om vi i det udvalg, der bliver nedsat, kunne få oplyst, om den stærke begrænsning trods ændringen stadig praktiseres, eller om der er et antal huse, der er overladt folk, som i egentligste og strengeste forstand ikke er landarbejdere.

Dernæst en anden ting. Jeg har overfor to nu forhenværende landbrugsministre, Bording og det ærede medlem af dette ting hr. H. Hauch, i deres ministertid rejst det spørgsmål, om der var mulighed for at lægge jord til et landarbejderhus, så dettes statslån konverteredes og det fik et statslån, så det blev et statshushandsbrug. Jeg ville finde det meget rimeligt, om dette blev muligt. Fhv. landbrugsminister Bording sagde, at det var overvejelse værd ved senere lejlig-